26/03/2023

Η εορτή του Ευαγγελισμού και της Εθνικής Παλιγγενεσίας στην πόλη του Μεγάλου Αλεξάνδρου

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Ελάχιστοι λαοί στην οικουμένη έχουν ταυτίσει την εθνική τους υπόσταση με την θρησκευτική τους πίστη. Υπάρχουν έθνη που εμπνέονται από τις εθνικές τους καταβολές και άλλα επί των οποίων προέχει η θρησκειολογική τους ταυτότητα. Οι Έλληνες της οθωμανικής και δη της μετά-οθωμανικής εποχής, είναι απόλυτα ταυτισμένοι εθνικά και θρησκευτικά.

Πλάι στο κάδρο του πολεμιστή κρεμούν τον Εσταυρωμένο. Έμπροσθεν του Επιταφίου προπορεύεται στρατιωτικό άγημα. Αυτά συνηγορούν ότι η γαλανόλευκη σημαία δεν αποτυπώνει μόνο την ιστορία του λαού μας, αλλά συνταυτίζεται με το σταυρό που κυριαρχεί στο κέντρο του. Εθνικές σημαίες και θρησκευτικά λάβαρα,

συνταξιδεύουν στους αιώνες ως σιαμαία αδέλφια αρνούμενα τον αποχωρισμό.

- Κείμενο-Φωτογραφίες: Γρηγορίου Χαλιακόπουλου, Συγγραφέως - Δημοσιογράφου της Ελληνικής Κοινότητος Αλεξανδρείας

Αυτό θα μπορούσε να το διαπιστώσει οιοσδήποτε εκκλησιαζόταν το **Σάββατο της 25ης Μαρτίου στον Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου**! Τα άμφια των Αρχιερέων αντίκρυ απ' τις προσκοπικές στολές των εφήβων. Οι ύμνοι των ψαλτών προς την Παναγία, σε απόλυτη συγχορδία με τις μελωδίες υπέρ των Πεσόντων. Τη χριστιανική ρήση «αγαπάτε αλλήλους», σε αντίστιξη με τη μελωδία «Τη Υπερμάχω Στρατηγώ» που συνετέθη όταν διεσώθησαν οι βυζαντινοί απ' τους Αβάρους.

Διττή εορτή λοιπόν, ενώ η συγκίνηση περίσσευε στον ιστορικό Ναό. Απουσιάζοντος του Μακ. Πάπα και **Πατριάρχου Αλεξανδρείας** κ.κ. Θεοδώρου Β' στο Κονγκό, ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Ναυκράτιδος** και Αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου κ. Παντελεήμων, συλλειτουργώντας με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Ταμιάθεως κ. Γερμανό, τον Πανοσιολογιώτατο Σχολάρχη της Πατριαρχικής Σχολής κ. Ισαάκ, ανύψωσαν το αίσθημα των πιστών που προσήλθαν στο κάλεσμά τους. Ένας συνδυασμός η ημέρα αυτή, όπου ενυπάρχουν ταυτόχρονα η θεία ταπεινότης εκπορευόμενη εκ της χριστιανικής πίστεως και η εθνική έπαρση, ένεκα των ηρωικών επιτευγμάτων του λαού μας. Οξύμωρο το σχήμα, αλλά μέσα από τις αντιθέσεις διαμορφώνονται συνειδήσεις και ωθείται η κοινωνία προς τα εμπρός.

Στο ψαλτήρι ο Αιδεσιμολογιώτατος **Πρωτοπρεσβύτερος π. Πάνος Γαζής**, ρωμαλέα μορφή και συνάμα καλλικέλαδος υμνωδός, αποτέλεσε «γερό χαρτί» της Θείας Λειτουργίας και της Δοξολογίας που ακολούθησε. Ως διδάσκαλος των μαθητών και ιερωμένος του Πατριαρχείου, θεωρείται πλέον πολύτιμος αρωγός των ιερών τελετουργιών της Αλεξάνδρειας. Με έδρα του τον Ιερό Ναό Παμμέγιστων Ταξιαρχών, βρίσκεται ανά πάσα στιγμή στις επάλξεις του ιερατικού του καθήκοντος. Μαζί του και οι μαθητές της Πατριαρχικής Σχολής οι οποίοι ενίσχυσαν το αποτέλεσμα της υμνωδίας!

Κι όταν ήρθε η ώρα του κηρύγματος ο Σεβασμιότατος Παντελεήμων με λόγια, εκφράσεις και νοήματα υψηλού επιπέδου καθήλωσε το ακροατήριό του, αναφερόμενος στη σημασία της διττής εορτής, στον λυτρωτικό ρόλο της χριστιανικής πίστεως μέσω της κάθαρσης που επιτελεί στα κατάβαθα της ψυχής του ο Άνθρωπος, αλλά και στις υποχρεώσεις του χριστεπώνυμου πλήθους να στηρίζει εν τοις πράγμασι τους Ιερούς Ναούς του, με τη συμμετοχή του στην κοινοτική και λατρευτική ζωή..

Ήταν ομιλία που αποτύπωσε την εθνική παλιγγενεσία σε συνδυασμό με την υπέρλαμπρη μορφή της Θεοτόκου.

Αποτελεί υποχρέωση του συντάκτη για λόγους ιστορικής αληθείας, να αναφερθεί ότι η εθνική επέτειος να εορτάζεται την 25η Μαρτίου, καθιερώθηκε στις 15 Μαρτίου 1838 από τον βασιλιά Όθωνα, προκειμένου να συνδεθεί με το εκκλησιαστικό γεγονός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Ήταν και επιθυμία του Αλέξανδρου Υψηλάντη και της Φιλικής Εταιρείας να συνδεθεί η έναρξη της επανάστασης με μια μεγάλη εκκλησιαστική εορτή για να τονωθεί το φρόνημα των υπόδουλων Ελλήνων.

Στην πραγματικότητα, η Επανάσταση δεν ξεκίνησε στις 25 Μαρτίου 1821, αλλά λίγες μέρες νωρίτερα στην Πελοπόννησο, μία περιοχή με ομογάλακτους, ελληνικούς πληθυσμούς, και ελάχιστη στρατιωτική παρουσία Οθωμανών.

Αυτή η ταύτιση των δύο σημαντικών γεγονότων, θρησκευτικής και εθνικής καταγραφής, ενίσχυσε την ελληνική ταυτότητα των υπόδουλων Ρωμιών και υποδαύλισε εξεγέρσεις εναντίον της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Δημιούργησε προϋποθέσεις απελευθέρωσης κι έφερε αποτελέσματα.

Στον Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, παρέστησαν πολλοί πάροικοι και επισκέπτες από την Ελλάδα. Την μητέρα πατρίδα εκπροσώπησε ο **Γενικός Πρόξενος και Πρέσβυς** πλέον, κ. **Αθανάσιος Κοτσιώνης** συνοδευόμενος από τη

σύζυγό του Ιωάννα. Με την τιμημένη στολή του Πολεμικού Ναυτικού έδωσαν το παρών, ο Πλοίαρχος και Σύνδεσμος του Πολεμικού μας Ναυτικού κ. Κωνσταντίνος Βαρουξής με την επίσης Πλοίαρχο σύζυγό του Αγγελική. Από πλευράς θεσμών της αλεξανδρινής παροικίας, προεξήρχε η παρουσία του Αντιπροέδρου Α΄ της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας κ. Ιωάννη Παπαδόπουλου, της Προέδρου της Κυπριακής Αδελφότητας κας. Μάρως Φορμόζη, της Πρόεδρου του Ελληνικού Ναυτικού Ομίλου Αλεξανδρείας και Προέδρου του Συλλόγου Επιστημόνων «Πτολεμαίος» κας. Λιλίκας Θλιβίτου, της Διευθύντριας του Ιδρύματος Ελληνικού Πολιτισμού Αλεξανδρείας κας. Σταυρούλας Σπανούδη, της Πρόεδρου του Λυκείου Ελληνίδων Αλεξανδρείας κας. Αλίκης Αντωνίου, αλλά και του Προέδρου του Εμπορικού Επιμελητηρίου κ. Βύρωνα Βαφειάδη. Παρευρέθησαν ακόμα ο Αντιπρόεδρος Β΄ της ΕΚΑ κ. Νικόλαος Κόπελος, ο Οικονομικός Επόπτης κ. Εμμανουήλ Τατάκης και ο διευθυντής κ. Γεώργιος Μπούλος, της ανωτέρω Κοινότητος, καθώς και οι συνεργάτες του κ. Πρέσβυ στο Γενικό Προξενείο, κα. Μαρία Παυλίδου, κα. Δήμητρα Κόλλια και ο κ. Θρασύβουλος Μακρής.

Επίσης την εορτή τίμησαν, οι διευθυντές των σχολείων της **Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας** μαζί με όλους τους εκπαιδευτικούς και τους υψηλόβαθμους βαθμοφόρους των Προσκόπων.

Η πλέον φορτισμένη στιγμή, καταγράφηκε στον προαύλιο χώρο του Ευαγγελισμού όταν ακούστηκαν οι εθνικοί ύμνοι των δύο χωρών μας, καθώς ο Γενικός Πρόξενος με το αξίωμα του Πρέσβυ, κ. Αθανάσιος Κοτσιώνης, από κοινού με τον Αντιπρόεδρο Α΄ της ΕΚΑ κ. Ιωάννη Παπαδόπουλο, κατέθεσαν στεφάνους στα δύο μνημεία των πεσόντων υπό τους ήχους της προσκοπικής μπάντας.

Ήταν η υπέρμαχη κίνηση της εθνικής ευγνωμοσύνης, προς όλους εκείνους που με τη θυσία τους, μάς επέτρεψαν όχι μόνο να υπάρχουμε σήμερα ως έθνος αλλά κυρίως να σκεπτόμαστε.

Καθότι η Σκέψη αποτελεί εφαλτήριο της προόδου και της συγκρότησης ενός λαού!